

sagligt beslutningsgrundlag, som vi eventuelt kunne tiltræde i Finansudvalget. Men det er ikke sket.

Vi har måttet konstatere, at til trods for, at statsministeren har bebudet større åbenhed i regeringens arbejde, ja, så har det i denne sag udelukkende handlet om for regeringen at få sagen lukket hurtigst muligt. Ideologien, som ellers er tiltrængt på Christiansborg og er en kærkommen udfordring for os andre, er slået over i ren magtbrynde.

På den baggrund kan det altså ikke undre nogen som helst, at vi er totalt forundrede over, hvad der mon gemmer sig bag denne mærkværdige og totalt usædvanlige opførsel fra en regerings side.

Som det bl.a. er fremgået af pressen den sidste uges tid, selv om den har været travlt optaget af at dække andre obskure konsekvenser af regeringens handlekraft, ja, så er det en opførsel, som har medført, at vi har set os nødsaget til for det første at iværksætte en høring af relevante parter på miljøområdet uden regeringens medvirken, og for det andet at stille en klage til Folketingets Præsidium over Miljø- og Planlægningsudvalgets formand fra partiet Venstre, som vi desværre har måttet sande har optrådt som regeringens forlængede arm i denne her sag og ikke som forvalter af Miljøudvalgets og dermed Folketingets interesser.

Tilbage står, at vi simpelt hen ikke er kommet en millimeter nærmere en idé om instituttets kommissorium, begrundelsen for den pudsige udpegning af direktøren for instituttet, det ufattelige hastværk bag instituttet osv., osv. Det eneste, vi er kommet nærmere, og det er forhåbentlig et meget langt stykke, er grænsen for arrogance og magtfuldkommenhed i det danske folkestyre. Det Radikale Venstre beklager derfor meget dybt på folkestyrets vegne.

Til sidst skal jeg sige, at forløbet dog ikke har gjort os handlingslammede. Vi rækker fortsat en hånd frem i håbet om en løsning i sidste øjeblik, selv om vi udmærket er klar over, at det i sidste ende er op til regeringen at vælge mellem saglig miljøpolitik og usaglig magtdemonstration.

Der ligger ganske enkelt en klar dom i regeringens valg af demokratisk og af miljøpolitisk karakter.

Formanden:

Fru Pernille Blach Hansen har bedt om ordet i anden omgang.

Pernille Blach Hansen (S):

Det er jo en meget interessant debat, vi har om miljøinstituttet, specielt hvis det var muligt at få nogle lidt mere klare svar. Da Venstres ordfører ikke har fundet anledning til at svare på nogle af alle de spørgsmål, der er rejst, vil jeg gerne bede miljøministeren om at melde sig på banen og gå op og svare på de spørgsmål, der er rejst under debatten.

For bare at opsummere synes jeg, at der i de høringssvar, der er indkommet, er rejst stor kritik af instituttets uafhængighed. Derfor vil jeg gerne bede ministeren svare på, om ikke ministeren er dybt bekymret over, at nogle af de forskere, som det nye institut skal samarbejde med, ikke mener, at instituttet er uafhængigt, og direkte skriver, at det ikke er uafhængigt af ministeren.

Kl. 11.00

Derudover vil jeg godt bede ministeren svare på det andet spørgsmål, som en del af forskerne også rejser, nemlig: Hvorfor dette hastværk? Hvorfor tager man ikke den tid, der skal til for at sikre sagen en ordentlig behandling, så det miljøinstitut kommer til at arbejde på en fuldt forsvarlig vis, som alle har tillid til? Det burde vel være i ministerens interesse, lige så vel som det er i det samlede Folketings interesse.

Jeg vil også godt bede ministeren om at gå lidt ind i den diskussion, der har været om substansen af miljøinstituttet.

Hr. Jørn Jespersen har jo meget klart gjort rede for ministerens synsvinkel, nemlig at ministeren ikke ved, hvad instituttet skal arbejde med, og det er han sådan set glad for, for så er det nemmere at bevilge pengene. Men jeg vil godt bede ministeren om at gå ind og se på den konkrete sag og så svare på følgende: Er det meningen, at instituttet skal anlægge en bred vurdering af miljøøkonomi, hvor det ikke kun er en økonomisk vurdering af miljøpolitikken, men hvor man også ser på økologiske hensyn, kulturelle hensyn, sociale hensyn, eller er det meningen, at man skal anlægge en meget statisk vurdering af miljøøkonomi? For det vil jo i givet fald betyde, at alle miljøtiltag, der på længere sigt medfører innovation og udvikling, og som på længere sigt vil kunne betale sig, måske her og nu er så dyre, at man med instituttet i hånden kan bruge det som argument for at afvise enhver innovation, enhver udvikling på miljøområdet.

Kort sagt, jeg vil godt bede ministeren svare på: Hvorfor haster det? Hvorfor er det ikke et uafhængigt institut, men i stedet ministerens